

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมตะวันตกได้หลั่งไหลเข้ามาสู่วัฒนธรรมของคนในสังคมไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นทั้งในวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายต่างก็รับเอาวัฒนธรรมความเป็นตะวันตกเข้ามาในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะสังคมโลกในปัจจุบันนี้เป็นสังคมของเทคโนโลยี และการสื่อสารที่สามารถย่อโลกทั้งใบให้อยู่หน้าคอมพิวเตอร์ได้ง่ายมากขึ้น นักศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18 – 24 ปี ก็เป็นกลุ่มคนในสังคมไทยอีกกลุ่มหนึ่งที่รับเอาวัฒนธรรมต่างๆ เข้ามาในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมและความเสมอภาคทางเพศ ซึ่งสามารถพบได้จากค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก เช่น การมีเพศสัมพันธ์กันครั้งแรกของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงเร็วมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) ที่พบว่าร้อยละ 11.9 ของวัยรุ่นชาย และร้อยละ 8.6 ของวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี สอดคล้องกับผลการสำรวจจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี พ.ศ. 2545 (สุมนิ ภิกขุ, 2553) พบว่า แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นทั้งหญิงและชายครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ โดยวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14 – 18 ปี ในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนชายเฉลี่ยร้อยละ 13 – 48 และนักเรียนหญิงร้อยละ 5 – 15 เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งนักเรียนมัธยมชายในภาคเหนือและนักเรียนมัธยมหญิงในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราส่วนการเคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด

ในขณะที่ระดับอาชีวศึกษา นักศึกษาชายเฉลี่ยร้อยละ 44 – 68 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 12 – 25 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาชายในเขตกรุงเทพและนักศึกษาหญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราส่วนการเคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด เช่นเดียวกับกับในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาชายเฉลี่ยร้อยละ 40 – 58 และนักศึกษาหญิงเฉลี่ยร้อยละ 17 – 18 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาชายในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานครมีอัตราส่วนการเคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด ทั้งนี้จากการสำรวจยังพบว่าทัศนคติหรือการยอมรับในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไป โดยผล

การศึกษาพบว่าในกลุ่มคนโสด พบว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น เยาวชนหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน วัยรุ่นชายหญิงปัจจุบันเชื่อว่าชายหญิงมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน และวัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลแรกที่วัยรุ่นมักมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นคือเพื่อนหรือคู่มากกว่าหญิงบริการทางเพศ (สุมน โภกขุ, 2553) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ นภาพร ชโยวรรณ (2546) ที่พบว่าในวัยรุ่นชายได้เปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจากการมีเพศสัมพันธ์จากหญิงบริการเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง สอดคล้องกับการงานวิจัยของ Pattaravanich (1995, อ้างถึงใน พิมพิชา สุพัตกุล, 2551) ที่พบว่า แฟน คู่หมั้น และคนรู้จักคือบุคคลแรกที่วัยรุ่นชายนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส มากกว่าหญิงบริการเหมือนในอดีต

จากทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของสังคมไทยที่มีความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะพบว่าแตกต่างกับทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของสังคมไทยในภาพรวม ทั้งนี้เพราะสังคมไทยพยายามปิดกั้นหรือหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลในเรื่องเพศกับวัยรุ่น เพราะมองว่าการพูดความจริงในเรื่องเพศออกไปจะทำให้วัยรุ่นยังมีความอยากรู้อยากเห็นและสนใจในเรื่องเพศเร็วและมากเกินไปกว่าวัยที่ควรจะเป็น ซึ่งการปิดบัง หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าวกลับยิ่งทำให้วัยรุ่นแสวงหาและเรียนรู้ด้วยตนเองและกลุ่มเพื่อนจากโลกภายนอกมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน การแลกเปลี่ยนคู่นอนระหว่างเพื่อนในกลุ่มเดียวกันและต่างกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของสังคมไทยจะตรงข้ามกับสังคมตะวันตกในปัจจุบันที่มองว่าการให้ข้อมูลในเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา มีการสอนเพศศึกษาแบบใหม่ โดยเริ่มต้นที่สังคมครอบครัว พ่อแม่เป็นผู้อธิบายถึงความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจในเรื่องของเพศศึกษาตามช่วงวัยที่เปลี่ยนไป เช่น ในเด็กเล็ก 3 - 8 ปี พ่อแม่จะสอนให้เข้าใจและรู้จักถึงสัดส่วนตลอดจนหน้าที่ของอวัยวะเพศ ความแตกต่างระหว่างหญิงและชาย เมื่ออายุระหว่าง 9 - 15 ปี พ่อแม่จะทำหน้าที่ในการสอนลูกชายถึงฮอร์โมนที่เพิ่มขึ้น ความต้องการทางเพศ การระบับความต้องการทางเพศอย่างถูกต้อง รวมถึงการใช้เครื่องมือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วย ในขณะที่แม่จะทำหน้าที่ในการสอนลูกสาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระ การใช้อุปกรณ์ป้องกันและรักษาความสะอาด การสอนให้เห็นถึงคุณค่าของพรหมจรรย์ รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นภายในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดขึ้นในช่วงวัยนี้อาจทำให้เด็กรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - esteem) จากการมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่ทำให้เป็นที่สนใจของผู้อื่น ในทางตรงข้ามเด็กที่มีการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการทางเพศช้า หรือไม่มีลักษณะเด่นทางเพศอาจมองว่า

ตัวเองไม่มีค่า เสียความมั่นใจตนเอง (Self - confidence) บางครั้งอาจแสดงออกทางเพศมากขึ้น เพื่อให้ตนเองรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง หรือบางคนอาจแสดงออกด้วยการมีแฟนเร็วหรือมีเพศสัมพันธ์เร็วเพราะเป็นวิธีที่ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีคนต้องการ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความเป็นตัวของตัวเองสูง (independent : autonomy) อีกทั้งยังมีความอยากรู้อยากเห็น อยากรลองในเรื่องเพศ ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงได้ง่าย เช่น การแต่งกายยั่วชวนทางเพศตรงข้าม การเที่ยวกลางคืน การดื่มเหล้า หรือเสพยาเสพติดแล้วทำให้เกิดเพศสัมพันธ์ตามมา

นอกจากพฤติกรรมการอยากรู้ อยากรลองในเรื่องเพศดังกล่าวจะส่งผลให้วัยรุ่นในปัจจุบันมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นตามที่กล่าวในข้างต้นแล้ว พฤติกรรมทางเพศในอีกรูปแบบหนึ่งที่กำลังปรากฏขึ้นในสังคมวัยรุ่นและนักศึกษาปัจจุบัน นั่นคือพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ซึ่งพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวเป็นอีกพฤติกรรมหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากวัฒนธรรมต่างชาติ โดยความหมายหรือลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนคือเป็นการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิงที่ไม่เคยรู้จักหรือคุ้นเคยกันมาก่อน โดยเริ่มจากการสร้างสัมพันธภาพทำความรู้จักกันในระยะเวลาอันสั้น หลังจากนั้นก็มีเพศสัมพันธ์ด้วยความยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย และภายหลังจากนั้นก็ไม่มีภาระผูกพันใดๆกันอีก เช่นเดียวกับที่ วิภาดา เอี่ยมแย้ม (2548) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของวัยรุ่น และได้กล่าวถึงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของชายหญิงที่ไม่รู้จักกันมาก่อน แต่ก็รู้สึกถูกใจและยินยอมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ เพื่อระบายความต้องการทางเพศหรือความใคร่ของทั้งสองฝ่าย และนำมาซึ่งความสนุกสนาน ตื่นเต้น อีกทั้งไม่ต้องมีความผูกพันทางด้านจิตใจต่อกันและไม่ต้องรับผิดชอบต่อสัมพันธภาพที่เกิดขึ้นภายหลัง โดยกระบวนการทั้งหมดนี้จะเริ่มต้นและจบลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบว่าปรากฏการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนถือ เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ถือว่าไม่ใช่เรื่องใหม่ เนื่องจากมีมานานแล้ว แต่ปัจจุบันยอมรับว่ามีเพิ่มมากขึ้น โดยเริ่มจากการไปเที่ยวในสถานบันเทิง เมื่อฝ่ายชายถูกใจฝ่ายหญิงก็จะเข้าไปพูดคุย และพากันไปมีเพศสัมพันธ์ในทันที ถึงแม้จะเพิ่งรู้จักกันไม่นานก็ตาม ทั้งนี้ถือว่าเป็นความสัมพันธ์แบบชั่วคราวเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเรื่องเพศเท่านั้น

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนดังกล่าวถือได้ว่ามีความเสี่ยงสูงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ นอกจากนี้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เป็นผลจากพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการทำแท้งของวัยรุ่นและนักศึกษาตัวขาวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ถึงการพบศพเด็กทารกนับพันศพถูกซ่อนไว้ในวัดแห่งหนึ่งใจกลางกรุงเทพมหานครเมื่อปลายปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมา และปัญหาดังกล่าวก็ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการศึกษา ทำให้นักศึกษาหลายคนต้องลาออกจากการเรียนซึ่งจะทำให้เสียอนาคตและขาดโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีในภายหน้าได้ (Phoolcharoen, 2004 อ้างถึงใน วิภาดา เอี่ยมแย้ม, 2548)

จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์นั้น แบ่งได้เป็น 2 แนวทาง คือ แนวทางแรก ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์สูง เนื่องจากมีความมั่นใจว่าการกระทำของตนเองนั้นถูกต้อง รวมถึงมั่นใจว่าตนเองจะไม่มีโอกาสติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้ ดังเช่นการศึกษาของ Magnani, Serber, Gutierrez, และ Vereay (1999, อ้างถึงใน พิมพ์าสุพพัตกุล, 2551) ที่ได้ทำการศึกษาผลของระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นเพศชายต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน พบว่า ระดับของการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงในวัยรุ่นเพศชายจะมีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ วัยรุ่นเพศชายจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพราะมั่นใจว่าตนเองจะไม่มีโอกาสติดโรคทางเพศสัมพันธ์ได้

สำหรับแนวทางที่สองคือ ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ หากวัยรุ่นมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองสูง ก็จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ต่ำ และในทางตรงข้ามหากมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ก็จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์สูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐนันท์ คงคาหลวง (2548) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าที่สตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกัน ผลการศึกษาพบว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยขาดการป้องกัน กล่าวคือสตรีที่เห็นคุณค่าในตนเองต่ำมีแนวโน้มที่จะยอมตามใจให้คู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราวในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

จากงานวิจัยดังกล่าวที่ผ่านมาจะพบได้ว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมทางเพศแบบข้ามคืนว่าจะมีความแตกต่างกับนักศึกษาทั่วไปที่ไม่มีพฤติกรรมทางเพศแบบข้ามคืนหรือไม่อย่างไร อีกทั้งผู้วิจัยยังต้องการศึกษาพฤติกรรมทางเพศเหตุผลที่ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน และแนวทางการป้องกันตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ป้องกัน และแก้ไข พฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืนให้กับนักศึกษา เยาวชน ผู้ที่สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
4. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

- **การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - esteem)** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ของคูเปอร์สมิท (Coopersmith Self – Esteem Inventory: Adult form – Coopersmith, 2002) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย โดยฉันทันท์ คงคาหลวง (2548)
- **นักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษาหรือปริญญาตรีในคณะหรือชั้นปีใดๆ ที่ศึกษาอยู่ทั้งในมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชน และมีความอายุระหว่าง 18 – 24 ปี
- **เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน (One-night stand)** หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางเพศของชายและหญิงที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน แต่ยินยอมและพร้อมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศในระยะสั้นภายในเวลา 1 วันหลังจากรู้จักกัน และไม่มีสัมพันธ์ภาพต่อเนื่องหลังจากนั้น
- **พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior)** หมายถึง การกระทำใดๆที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของ นักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ด้านพฤติกรรมทางเพศ ศึกษาในประเด็นดังนี้

1. พฤติกรรมทางเพศในอดีต
2. พฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน
3. พฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน ภายใน 6 เดือนที่ผ่านมา
4. ผลกระทบที่เกิดขึ้น และวิธีการป้องกันตนเองภายหลังการมีพฤติกรรมทาง เพศสัมพันธ์ข้ามคืน

ด้านระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ศึกษาใน 2 ประเด็นคือ

1. เปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างนักศึกษาชายที่มี ประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนกับนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์ เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
2. เปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างนักศึกษาที่มี ประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของนักศึกษา ในระดับปริญญาตรี ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจึงเป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาทั้ง เพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 18 - 24 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือ ระดับอุดมศึกษาทั้งสถานศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลเท่านั้น และมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมากกว่า 1 ครั้งภายใน ระยะเวลา 6 เดือน - 1 ปี ที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะมีคู่อภิเษกแล้วหรือไม่ก็ได้ จำนวน 29 คน แบ่งเป็นเพศชาย 21 คนและเพศหญิง 8 คน

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลด้านคุณภาพในเชิงลึกโดยการ สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (In-depth Interview) ในเรื่องที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย จึงทำ ให้ไม่สามารถหากกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมากได้ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

จึงมีขนาดเล็ก และอาจจะไม่สามารถเป็นตัวแทนในการอธิบายพฤติกรรมกรณีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของนักศึกษาหรือกลุ่มประชากรได้ทั้งหมด

นอกจากนี้พฤติกรรมที่ต้องการศึกษาคือพฤติกรรมทางเพศที่ถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวและยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย เพราะเป็นพฤติกรรมทางเพศแบบข้ามคืน กลุ่มตัวอย่างจึงอาจมีความลำเอียงในการตอบคำถาม ทำให้คำตอบที่ได้อาจจะไม่ใช่คำตอบที่แท้จริงทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยได้ตระหนักและพยายามแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของผู้มีพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืนได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจะต้องเคยมีหรือยังคงมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมากกว่า 1 ครั้ง ภายในระยะเวลา 6 เดือน - 1 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์และเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมพิเศษของตนได้ดี และมีเวลาพอเพียงในการให้ข้อมูลเพื่อการศึกษาโดยการสัมภาษณ์อย่างน้อย 20 นาทีต่อ 1 ครั้ง

ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน ซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้มีความสมบูรณ์ของข้อมูลมากยิ่งขึ้นและเพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและชื่อเสียงให้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงมีข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ

1. ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะมีการสร้างความคุ้นเคยและความไว้วางใจให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างต้องมีความไว้วางใจและเชื่อใจในการให้ข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนตัวและเป็นความลับของกลุ่มตัวอย่างให้กับผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะต้องใช้ระยะเวลาในการทำความรู้จักและคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการสัมภาษณ์จริงเป็นระยะเวลาหนึ่ง เช่น การนัดพบเพื่อทานข้าว หรือพูดคุยในเรื่องทั่วไป
2. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูลด้วยการเจอผู้วิจัย เนื่องจากเหตุผลใด ๆ ก็ตามเช่น อยา ไม่กล้าให้สัมภาษณ์ต่อหน้า (face to face) หรือไม่สะดวกที่จะเดินทางมาสัมภาษณ์ เป็นต้น กรณีดังกล่าวผู้วิจัยจะนัดกลุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์แทนการให้สัมภาษณ์ต่อหน้า
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยจะได้จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความยินยอมและสมัครใจในการให้ข้อมูลและสัมภาษณ์เท่านั้น ผู้วิจัยจะไม่มีการบังคับหรือกระทำการใดๆเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง และจะยกเลิกการเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยหากบุคคลดังกล่าวไม่ยินยอมและไม่สมัครใจที่จะให้ข้อมูล
4. ยึดหลักจรรยาบรรณในการวิจัยในการเก็บความลับของผู้ที่ให้ข้อมูลอย่างเคร่งครัด โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวใดๆของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ชื่อ-สกุล

ที่อยู่อาศัย สภาพครอบครัว มหาวิทยาลัย คณะ หรือชั้นปี เป็นต้น ซึ่งการวิเคราะห์ผล การศึกษาจำเป็นต้องมีการอ้างอิงถึงข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ผลใน ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีการระบุเป็นรายบุคคล รวมถึงระหว่างการศึกษาหรือ การสัมภาษณ์จะไม่มี การอัดเสียง บันทึกภาพกลุ่มตัวอย่าง หรือกระทำการใดๆที่จะทำ ให้มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
2. เพื่อทราบถึงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มี ประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
3. เพื่อทราบถึงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
4. เพื่อทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบ ข้ามคืนและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน
5. เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน และสามารถป้องกันหรือแก้ไขการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การมี เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของนักศึกษาในปัจจุบัน
6. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนต่อไปในอนาคต